

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 231)

z dnia 12 września 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 231)

12 września 2018 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Lecha Kołakowskiego (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (2 października 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach: COM(2016) 758, COM(2016) 811, (COM(2017) 567, COM(2017) 569;

II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie wprowadzenia szczegółowych środków technicznych dotyczących funkcjonowania docelowego systemu VAT dotyczącego opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi (COM(2018) 329 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;

III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (COM(2018) 339 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;

IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (COM(2018) 346 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;

V. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341 (COM(2018) 354 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Nowak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami, **Leszek Skiba** podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik Wydziału ds. Unii Europejskiej w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Paweł Witecki** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Ziemowit Cieślak** – naczelnik Wydziału Analiz Prawa Międzynarodowego i Zagranicznych

Systemów Prawnych z Biura Analiz Sejmowych, **Wioleta Wasil** – ekspert ds. oceny skutków regulacji z BAS.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (2 października 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd reprezentuje pan minister Piotr Nowak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję, szanowny panie przewodniczący. Szanowni państwo, mam przyjemność przedstawić państwu informację o punktach legislacyjnych przewidzianych do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Ecofin w dniu 2 października br. Do chwili obecnej Sekretariat Generalny Rady UE nie przekazał tak zwanej listy A, w związku z czym nie posiadamy jeszcze wiedzy na temat aktów przewidzianych do przyjęcia bez dyskusji. Zgodnie ze wstępną agendą posiedzenia Rady Ecofin prezydencja austriacka przewidziała przyjęcie podejścia ogólnego w odniesieniu do tak zwanego pakietu VAT „quick fix” oraz dyrektywy dotyczącej ogólnego mechanizmu odwrotnego obciążenia. Ponadto przewiduje się osiągnięcie porozumienia politycznego w zakresie aktu dotyczącego zredukowania stawki VAT na publikacje elektroniczne. Na pakiet VAT „quick fix” składają się: projekt dyrektywy w sprawie harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi, projekt rozporządzenia wykonawczego w odniesieniu do niektórych zwolnień związanych z transakcjami wewnątrzspółnotowymi oraz projekt rozporządzenia w odniesieniu do podatnika certyfikowanego. Pakiet stanowi odpowiedź na konkluzje Rady z listopada 2016 r. w sprawie wprowadzenia ulepszeń w obecnych unijnych przepisach z zakresu podatku VAT, dotyczących transakcji transgranicznych, które zmierzały do usprawnienia aktualnego systemu VAT w kilku obszarach. Chodzi na przykład o wprowadzenie uproszczeń i zharmonizowanie zasad korzystania z magazynów konsygnacyjnych w handlu transgranicznym. Pakiet był przedmiotem czerwcowej Rady Ecofin, ale wówczas nie udało się osiągnąć porozumienia.

Rząd popiera przyjęcie pakietu. Rząd zamierza także odnieść się pozytywnie do dyrektywy określającej ogólny mechanizm odwrotnego obciążenia. Obecnie nie bierzemy pod uwagę wdrożenia do krajowego systemu VAT rozwiązania polegającego na ogólnym mechanizmie odwrotnego obciążenia, gdyż koncentrujemy się na rozwijaniu narzędzi analitycznych, takich jak JPK czy STIR na przykład, oraz wprowadzeniu alternatywnych sposobów przeciwdziałania nieprawidłowościom związanym z VAT, takich jak mechanizm podzielonej płatności.

Ponadto na posiedzeniu Rady planowane jest osiągnięcie porozumienia politycznego w zakresie dyrektywy dotyczącej zredukowania stawki VAT na publikacje elektroniczne. Rząd popiera zrównanie traktowania dla celów VAT publikacji elektronicznych z drukowanymi, tj. możliwość zastosowania obniżonej stawki VAT bez względu na formę publikacji książek czy czasopism. Dokument ten był już przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Rady Ecofin w maju 2018 r., ale wówczas nie udało się uzyskać podejścia ogólnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Gospodarczych i Finansowych**

(2 października 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie wprowadzenia szczegółowych środków technicznych dotyczących funkcjonowania docelowego systemu VAT dotyczącego opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi (COM(2018) 329 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pan minister Leszek Skiba, podsekretarz stanu w MF. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Leszek Skiba:

Dziękuję bardzo. Tak jak pewnie państwo wiedzą, Komisja Europejska, UE od wielu lat dyskutuje na temat reformy systemu VAT. Jednym z elementów tej dyskusji jest właśnie ten dokument, o którym rozmawiamy, czyli wniosek w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112 w zakresie wprowadzenia szczegółowych środków technicznych dotyczących funkcjonowania całego systemu VAT dotyczącego opodatkowania wymiany handlowej między państwami członkowskimi.

Ten projekt ma na celu rozwiązanie jednego istotnego problemu w systemie VAT, jakim jest zerowa stawka na nabyciu wewnątrzspółnotowym, czyli sytuacja, w której w obrębie UE, jeśli towar opuszcza granicę jednego kraju i trafia do drugiego, rozliczany jest stawką zerową. Podstawowym założeniem tego wniosku jest zmiana rozliczenia unijnych transakcji towarowych. Transakcje te nie będą już opodatkowane jako dwie oddzielne czynności, czyli wewnątrzspółnotowa dostawa w kraju wysyłki oraz wewnątrzspółnotowe nabycie w kraju przeznaczenia, lecz będzie to jedna transakcja, podobnie jak w transakcji krajowej. A stawka VAT będzie stawką w kraju przeznaczenia przez sprzedawcę.

Jednocześnie oczywiście pojawiają się kwestie techniczne, jak rozliczyć transakcje przedsiębiorcom spoza danego kraju. Propozycja jest taka, żeby sprzedawca nie musiał się rejestrować jako podatnik w każdym państwie, do którego sprzedaje towary, lecz będzie mógł skorzystać z takiego rozwiązania, które już istnieje, czyli jednego okienka w kraju w ramach procedury „one stop shop”, zwanej OSS. Procedura ta wykorzystywana jest aktualnie do rozliczenia VAT na przykład w odniesieniu do usług elektronicznych na rzecz konsumentów i w takim ograniczonym zakresie funkcjonuje.

Na dotychczasowych zasadach rozliczenia VAT od handlu wewnątrz UE w okresie przejściowym pozostałoby jedynie podatnicy, którzy uzyskują status podatnika certyfikowanego, tak zwany CTP, podmioty, do których administracja podatkowa ma zaufanie. Jeżeli podatnik, który nie ma siedziby w państwie członkowskim konsumpcji towarów, dokonuje sprzedaży na rzecz podatnika certyfikowanego, to nabywca rozliczy VAT na zasadzie odwrotnego obciążenia.

Jeśli chodzi o opinię rządu do tej inicjatywy, to rząd popiera inicjatywę zmodernizowania i uproszczenia systemu VAT w odniesieniu do wymiany handlowej. Co do zasady ten system VAT jest archaiczny, ma już wiele dekad i rodzi wiele nieprawidłowości, takich jak funkcjonowanie słuźpów przy handlu transgranicznym. Dla rządów jest istotne, aby wprowadzenie projektowych regulacji nie skutkowało pojawieniem się innych form oszustwa, czyli żeby nie rozwiązywać jednego problemu, tworząc nowy. To może grozić w efekcie różnicą w okresach rozliczeniowych u dostawcy i nabywcy. Taka reforma wymaga ścisłego zintegrowania, egzekwowania VAT, ściślejszej współpracy między administracjami podatkowymi. Model ten opierałby się bowiem w znaczącej mierze na zaufaniu do innych unijnych administracji, które w ramach rozszerzenia stosowania procedury „one stop shop” w istocie miałyby pobierać, audytować podatek innego kraju. To oznacza też – i to jest bardzo częsta dyskusja w tym kontekście – że mogą być kraje o wysokim poziomie ścigalności, które pobierają w ten sposób podatek od wszystkich transakcji transgranicznych, a inne kraje, o niskiej efektywności podatkowej, mogą nie pobierać. W związku z tym, można powiedzieć, że mielibyśmy sytuację taką, że ten efektywniejszy odprowadzałby podatek na rzecz tego mniej efektywnego, a w przy-

padku transakcji w drugą stronę byłby już problem. Dlatego to jest niezmiernie istotne, aby rozwiązać problem nierównej jakości administracji podatkowej w różnych krajach członkowskich.

Należy dążyć również do właściwego zabezpieczenia raportowania unijnych transakcji, aby nie traciły danych niezbędnych do analizy ryzyka. Co do koncepcji certyfikowanego podatnika rząd ma wątpliwość, na ile ta instytucja będzie funkcjonalna. Należy dążyć do tego, aby jej wprowadzenie nie prowadziło do nadmiernego obciążenia administracji podatkowej. W ocenie rządu przedstawiony wniosek legislacyjny wymaga kompleksowego podejścia w kontekście zachowania spójności z całym pakietem zmian odnoszących się do koncepcji i do całego systemu VAT, który jest aktualnie przedmiotem prac Rady. Dotyczy to między innymi reformy stawek, uproszczeń dla małych i średnich przedsiębiorstw czy rozwiązań w zakresie handlu.

Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Michał Stasiński. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Michał Stasiński (PO):

Panie przewodniczący, panie ministrze, walka o skuteczny system ściągania VAT w UE oraz dyskusje o tym, jak ten system powinien być zbudowany, to jest debata trwająca już dziesięciolecia. Wszystkie państwa członkowskie UE starają się osiągnąć stan, w którym postulat spójności i przejrzystości prawnej tego systemu byłby zachowany, a z drugiej strony uniemożliwiałby unikanie czy też uchylanie się od opodatkowania. Omawiany dokument jest bardzo ważnym krokiem, ale na pewno nie ostatnim, który ma zrealizować te postulaty. Jak słusznie zauważono w uzasadnieniu wniosku, charakter przepisów o podatku VAT wymaga, aby zasady unijnego handlu transgranicznego regulowane były na poziomie UE, a nie przez poszczególne państwa członkowskie odrębnie. Zwraca się również uwagę, że obecny system podatku od wartości dodanej w zakresie transakcji wewnątrzspółnotowych jest podatny na oszustwa i w tym zakresie wymaga pilnych i skoordynowanych działań naprawczych na poziomie UE.

Jak pan minister słusznie zauważył, istotne jest również to, aby poszczególne państwa członkowskie przykładały równomierną wagę do działań, jakie podejmują w ramach swoich wewnątrz krajowych prerogatyw. Widać również, że aby zrealizować tak naprawdę ten końcowy postulat, o którym mówimy, to państwa członkowskie musiałyby się zgodzić na przekazanie docelowo większego zakresu uprawnień na poziom unijny, niż ma to miejsce obecnie.

Tak jak powiedziałem, zmian i dyskusji na ten temat zapewne będzie jeszcze bardzo dużo. Widzimy, że obecna praktyka państw członkowskich, która polega bardzo często na działaniach odwrotnych, czyli na jeszcze większym komplikowaniu systemu VAT, na domaganiu się ulg VAT dla poszczególnych produktów wewnątrz krajów członkowskich, powoduje, że niestety te działania UE jako struktury całościowej nie są realizowane w tempie zadowalającym. W tym kontekście należy w pełni poprzeć ten wniosek oraz przychyliam się do tego, że należy w pełni poprzeć stanowisko rządu w tym aspekcie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2018) 329 – wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (COM(2018) 339 – wersja

ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pan minister Piotr Nowak, podsekretarz stanu w MF. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję, szanowny panie przewodniczący. Szanowni państwo, mam przyjemność przedstawić państwu informację na temat stanowiska rządu odnoszącego się do wniosku dotyczącego rozporządzenia PE i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi COM(2018) 339. Co do zasady rząd uważa, że idea papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi mogłaby być warta rozważenia z punktu widzenia celu, jakim jest zwiększenie stabilności finansowej w ramach UE, przede wszystkim poprzez zwiększenie wolumenu bezpiecznych aktywów, ograniczenie powiązania ryzyka bankowego z ryzykiem długu państwa, w którym dany bank ma siedzibę, oraz wzmocnienie funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.

W opinii rządu brak odpowiednich regulacji stanowił do tej pory istotną przeszkodę dla rozwoju papierów typu papiery wartościowe zabezpieczone obligacjami skarbowymi. Po angielsku to jest *sovereign bond-backed securities*. Będę używał skrótu SBBS, żeby ułatwić. Wniosek zawiera propozycje ram regulacyjnych dla SBBS, które w swoim założeniu są mniej restrykcyjne w porównaniu do ram regulacyjnych dotyczących sekurytyzacji. Jednocześnie rząd wyraża wątpliwość co do konstrukcji tego typu papierów, polegającej na przekształceniu płynnych obligacji skarbowych państw strefy euro na sekurytyzowane instrumenty finansowe o potencjalnie niższej płynności i wyższym koszcie. Wątpliwości wynikają również z ryzyka, że wprowadzenie papierów typu SBBS może wpłynąć negatywnie na funkcjonowanie skarbowych rynków papierów wartościowych w krajach spoza strefy euro nieobjętej tym mechanizmem, w tym Polski, i zwiększyć ich koszty finansowania. Z punktu widzenia rozwoju polskiego rynku finansowego wątpliwości budzi fakt, że w konstrukcji papierów przewidziane zostały jedynie papiery skarbowe państw strefy euro. Zasadne byłoby, aby do udziału w mechanizmie SBBS dopuszczone zostały także obligacje rządowe państw członkowskich spoza strefy euro, przy zastosowaniu odpowiednich kontraktów pochodnych. Jako minimum można uznać, że powinny zostać uwzględnione obligacje państw UE spoza strefy euro, o ile te obligacje są denominowane w walucie euro.

Zastrzeżenia rządu budzi również propozycja równoważnego traktowania wszystkich transz SBBS z obligacjami skarbowymi strefy euro w regulacjach sektora finansowego. Zdaniem rządu dostosowania wymagają przepisy dotyczące ostrożnościowego traktowania ekspozycji banków obejmujących SBBS. Niewłaściwym rozwiązaniem wydaje się takie samo traktowanie na potrzeby wymogów kapitałowych zarówno transzy uprzywilejowanej, jak i transz podporządkowanych. W praktyce rozwiązanie to oznacza uprzywilejowanie papierów typu SBBS w stosunku do obligacji skarbowych nominowanych w euro państw członkowskich spoza strefy euro, w tym Polski, które mają niezerowe wagi ryzyka.

Zastrzeżenie rządu wzbudza proponowany minimalny poziom transzy najbardziej podporządkowanej. Zdaniem rządu jest on zbyt niski, aby zapewnić bezpieczeństwo inwestorów na wypadek kryzysu w strefie euro. Dlatego też rząd stoi na stanowisku, że poziom transzy najbardziej podporządkowanej powinien zostać określony na poziomie minimum 10%, zgodnie z rekomendacją Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego. Dalsze prace nad projektem zostały wstrzymane na forum europejskim. Na posiedzeniu grupy roboczej Rady UE ds. usług finansowych propozycja dotycząca SBBS została skrytykowana przez niemal wszystkie państwa. Prezydencja austriacka, nie widząc możliwości osiągnięcia jakiegokolwiek postępu w tym projekcie, zapowiedziała, że do końca roku, czyli do końca swojej prezydencji, nie zorganizuje już żadnego posiedzenia grupy poświęconej tej kwestii.

Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Wojciech Bakun. W imieniu pana posła sprawozdawcy głos zabierze pan poseł Łukasz Rzepecki. Bardzo proszę o zabranie głosu.

Poseł Łukasz Rzepecki (Kukiz15):

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie ministrze, szanowni państwo, tak jak powiedział pan minister, przedmiotem wniosku jest ustanowienie ram prawnych do wprowadzenia nowego rodzaju papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi państw członkowskich strefy euro. Celem wniosku jest rozwój przedmiotowego segmentu rynku finansowego i tym samym wsparcie integracji i dywersyfikacji europejskiego sektora finansowego, co powinno prowadzić do silniejszej oraz bardziej odpornej unii bankowej i unii rynków kapitałowych. Warto nadmienić, że jak przedstawiono w uzasadnieniu wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie papierów SBBS, tworzenie nowego segmentu rynku i nowego instrumentu finansowego ma za zadanie wsparcie dalszej integracji i dywersyfikacji europejskiego sektora finansowego, tym bardziej odpornej na kryzysy unii bankowej. Ma się również przyczynić do ograniczenia i rozłożenia rynku systemowego. Dodam, że wniosek będzie wywoływał przede wszystkim skutki finansowe, w tym zmiany struktury rynku finansowego, portfeli dłużnych, a także zwiększenie wydatków administracyjnych ESMA w ramach działań nadzorczych, oraz skutki administracyjne obejmujące zmiany regulacyjne w odpowiednich przepisach unijnych i krajowych.

W ocenie Biura Analiz Sejmowych teza o niezgodności projektu rozporządzenia z zasadą pomocniczości nie została sformułowana. Zastrzeżeń co do zgodności projektu z zasadą pomocniczości nie zgłosił również dotychczas żaden parlament narodowy. W związku z tym bardzo proszę o wsparcie stanowiska rządu w przedmiotowej sprawie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2018) 339 – wersja ostateczna oraz odnoszący się do niego projekt stanowiska rządu. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (COM(2018) 346 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pan minister Leszek Skiba, podsekretarz stanu w MF. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MF Leszek Skiba:

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mam zaszczyt przedstawić państwu informację na temat stanowiska rządu odnoszącego się do wniosku dyrektywy Rady ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego, tj. COM(2018) 346. Dyrektywa z 2008 r. o numerze 118 określa ogólne zasady dotyczące wyrobów podlegających podatkowi akcyzowemu, ze szczególnym uwzględnieniem produkcji, magazynowania, przemieszczania tych wyrobów między krajami członkowskimi. Głównym celem dyrektywy jest umożliwienie swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych, a jednocześnie zagwarantowanie prawidłowego poboru podatku akcyzowego przez państwa członkowskie.

Przekształcenie dyrektywy 2008/118 jest częścią realizowanego przez Komisję programu sprawności i wydajności regulacyjnej. W ramach przeprowadzonej oceny zidentyfikowano pewne obszary wymagające poprawy. Obszary, na które zwrócono szczególną uwagę, dotyczyły poprawy dostosowania procedury akcyzowej, celnej oraz częściowej lub całkowitej automatyzacji wewnętrznych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji. W projekcie jest bardzo dużo różnych spraw, które

zostały zdiagnozowane. Wymienię po kolei najistotniejsze, które składają się na omawiany projekt dyrektywy.

Jest to, po pierwsze, elektroniczna wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji poprzez objęcie tych przemieszczeń kontrolą przemieszczenia w ramach systemu EMCS, również zmiany przepisów mających na celu harmonizację procedur akcyzowych i celnych w związku z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego, a także zmiany mające na celu zapewnienie skuteczniejszej kontroli w trakcie przemieszczenia wyrobów akcyzowych przy użyciu systemu EMCS. Dalej – to jest przekazanie Komisji Europejskiej uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania procedury przemieszczeń wyrobów akcyzowych i systemu nadzorującego stosowanie tych procedur. Dalej – bardziej elastyczne niż dotychczas regulacje dotyczące wewnątrzwspólnotowego nabywania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w innym kraju członkowskim przez osoby nieprowadzące działalności gospodarczej. Harmonizacja przepisów dotyczących ubytków naturalnych wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszono poboru akcyzy. Określenie danych, jakie powinny być zawarte w świadectwie zwolnienia stosowanym w przypadku przemieszczenia wyrobów akcyzowych do odbiorców zwolnionych z podatku akcyzowego. Odstąpienie od obowiązku składania gwarancji zabezpieczenia akcyzowego dla wyrobów energetycznych przemieszczanych rurociągami.

Rząd generalnie pozytywnie się odnosi do szeregu zmian przewidzianych w ramach przekształcenia dyrektywy, jednocześnie zgłasza wątpliwości co do kilku istotnych dla Polski spraw. Po pierwsze, do zawartej w projekcie propozycji zniesienia wymogów składania gwarancji dla przemieszczeń wyrobów energetycznych stałym rurociągiem. W ocenie rządu należy dążyć do zachowania dotychczasowej regulacji, zgodnie z którą państwo członkowskie wysyłające może, ale nie musi zwolnić z obowiązku składania gwarancji przy przemieszczaniu wyrobów energetycznych stałym rurociągiem. Po drugie, do wspólnego rozwiązania dotyczącego naturalnych strat wyrobów akcyzowych. Treść proponowanych przepisów doprecyzowuje sposób rozliczania ubytków naturalnych powstałych podczas przewozów wewnątrz UE, co jest korzystne, jednakże uniemożliwia państwom członkowskim samodzielne ustalanie strat wyrobów akcyzowych powstałych podczas produkcji i magazynowania. Zdaniem rządu taka ingerencja prawa unijnego w prerogatywy państwa członkowskiego może się okazać zbyt duża. Każdy podatnik wykazuje inną specyfikę. Nawet jeśli produkuje ten sam towar akcyzowy, to używa innej technologii, odmiennego sposobu magazynowania, w związku z tym należy dążyć do tego, aby w przypadku produkcji i magazynowania normy ubytków ustalone były indywidualnie przez kraje członkowskie.

Mamy też uwagi do przepisów przejściowych. Rząd zauważa, że potrzebne może być określenie przepisów przejściowych w szerszym zakresie niż zaproponowany, a mianowicie nie tylko w zakresie przemieszczenia wyrobów dopuszczonych do konsumpcji, ale również w zakresie stosowania innych dotychczasowych regulacji do spraw, które rozpoczną się przed datą wejścia w życie dyrektywy i zakończą się już po tej dacie.

Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Sławomir Zawiślak. Bardzo proszę pana posła o zabranie głosu.

Poseł Sławomir Zawiślak (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, panie ministrze, cel projektowanej dyrektywy unijnej, czyli określenie działań, przepisów, które mają zmierzać w kierunku poprawy warunków swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi, z odejściem od papierowej inwentaryzacji – chodzi mi o EMCS, o którym mówił pan minister, czyli automatyzację przemieszczeń – czy ochrona dochodów państw członkowskich z tytułu podatków akcyzowych poprzez zagwarantowanie prawidłowego poboru podatku akcyzowego przez państwa członkowskie, działania, które mają kierunek, który

by chronił właściwy rozwój gospodarczy UE, gdzie rzeczywiście gospodarka funkcjonuje w taki sposób, że ukróca się oszustwa podatkowe czy przyspiesza zwrot nadpłaconej akcyzy, działaniami tymi nie utrudniając jednocześnie funkcjonowania rynku i podmiotów gospodarczych, to takie działania, takie cele należy pochwalić. Przypominam sobie, że rząd polski na forum UE zwracał uwagę na te kwestie, które w wielu zakresach należy uregulować, tak jak powiedziałem wcześniej, z poszanowaniem przedsiębiorców, którzy funkcjonują także na rynku polskim czy europejskim.

Stanowisko polskiego rządu w kontekście tej dyrektywy, które pozytywnie odnosi się do propozycji zmian dyrektywy, wskazując, że jej nowelizacja przewiduje lepsze przystosowanie prawodawstwa do potrzeb przedsiębiorców przy jednoczesnym uproszczeniu procedur administracyjnych dla organów państw członkowskich i podmiotów gospodarczych, należy uznać za słuszne. Natomiast w obliczu słów, które przedstawił pan minister Skiba, czyli zauważenia paru elementów czy większej liczby elementów poprzez uwagi rządu, dotyczące chociażby odebrania państwom członkowskim prawa do ustalania norm ubytków i strat w wyrobach akcyzowych i inne zakresy tych uwag – wierzę, że rząd będzie zwracał uwagę na te kwestie i składał stosowne przypisy czy aktywnie uczestniczył w procedowaniu wdrażania tego aktu prawnego, tym bardziej że, jak to dzisiaj słyszeliśmy, rząd nie zgłasza zastrzeżeń do proponowanego w projekcie dyrektywy przekazania Komisji uprawnień do wydawania aktów delegowanych i wykonawczych do tej dyrektywy.

Rozumiem, że funkcjonuje w tym momencie element zaufania i kierunku, który ma przyspieszać, jak mówiłem wcześniej, zwrot zapłaconej akcyzy, zmniejszać obciążenia administracyjne dla przedsiębiorców czy zapewniać monitorowanie przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji czy ukrócanie oszustw podatkowych – to są cele tak istotne i ważne, że idziemy w tym kierunku. Wierzę, jak mówiłem wcześniej, że rząd stanie na wysokości zadania i ten akt prawny wejdzie, nie naruszając interesów przedsiębiorców. Popieram ten kierunek działania jako poseł sprawozdawca. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego chciałbym zaproponować następującą konkluzję: **Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2018) 346 – wersja ostateczna oraz odnoszący się do niego projekt stanowiska rządu. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.**

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341 (COM(2018) 354 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pan minister Piotr Nowak, podsekretarz stanu w MF. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MF Piotr Nowak:

Bardzo dziękuję, szanowny panie przewodniczący. Szanowni państwo, mam przyjemność przedstawić państwu informację na temat stanowiska rządu odnoszącego się do wniosku dotyczącego rozporządzenia PE i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341, COM(2018) 354. Wniosek dotyczy rozporządzenia PE i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341 i jest częścią szerszej zakrojonej inicjatywy Komisji Europejskiej dotyczącej zrównoważonego finansowania. W ramach tej inicjatywy kwestie z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego stają się centralnymi elementami systemu

finansowego, tak aby gospodarka europejska została przekształcona w bardziej ekologiczny i odporny system o obiegu zamkniętym.

Projekt rozporządzenia wprowadza zharmonizowane przepisy zmierzające do zapewnienia inwestorom informacji dotyczących uwzględniania ryzyka dla zrównoważonego rozwoju w procesie podejmowania decyzji inwestycyjnych lub w procesie doradztwa. Informacji tych miałyby dostarczać podmioty zarządzające aktywami, pośrednicy ubezpieczeniowi, którzy świadczą usługi doradztwa ubezpieczeniowego w odniesieniu do ubezpieczonych produktów inwestycyjnych oraz do firm inwestycyjnych, które świadczą usługi doradztwa inwestycyjnego. Ponadto projekt ten ustanawia jednolite standardy informacyjne dla produktów finansowych, które są oferowane jako zgodne z ideą zrównoważonego rozwoju. Ma to zapewnić inwestorom lepszy dostęp do takich produktów i możliwość podejmowania bardziej świadomych decyzji inwestycyjnych.

Rząd zasadniczo popiera rozwiązanie zmierzające do przejścia na niskoemisyjną, bardziej zrównoważoną i zasobooszczędną gospodarkę. Niemniej jednak zauważa, że wspomniane rozwiązania mogą za sobą pociągnąć nieproporcjonalny wzrost kosztów podmiotów funkcjonujących na rynku kapitałowym. Co więcej, mogą także osłabić konkurencyjną pozycję unijnego rynku kapitałowego z uwagi na brak takich wymogów w państwach trzecich.

W ocenie rządu proces budowy gospodarki spełniającej wymogi zrównoważonego rozwoju powinien być zastosowany do profilu szczególnie gospodarek państw członkowskich, z uwzględnieniem ich obecnego etapu rozwoju. W pierwszej kolejności zaproponowane rozwiązania powinny zatem znaleźć zastosowanie wyłącznie do podmiotów, które w związku ze świadczeniem swoich usług deklarują uwzględnienie zrównoważonego rozwoju.

W opinii rządu ogólny charakter części projektowanych przepisów oraz przewidziane we wniosku liczne delegacje do wydania przez Komisję Europejską regulacyjnych standardów technicznych sprawiają, że projektowane rozporządzenie ma w dużej mierze charakter blankietowy. Z uwagi na fakt, że zgodnie z przedstawionym projektem zakres informacji wskazanych w aktach delegowanych przełoży się bezpośrednio na obowiązki instytucji finansowych w zakresie prezentowania informacji, zasadne jest, aby zasadnicze elementy wymaganych informacji zostały określone w sposób bardziej precyzyjny już na poziomie projektowanego rozporządzenia. Mając na uwadze powyższe informacje, zwracam się do Wysokiej Komisji z uprzejmą prośbą o przyjęcie stanowiska rządu. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Agata Borowiec. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

Poseł Agata Borowiec (PiS):

Bardzo dziękuję, szanowny panie przewodniczący. Panie ministrze, Wysoka Komisjo, w obowiązujących obecnie unijnych aktach prawnych dotyczących działalności podmiotów funkcjonujących na rynkach finansowych nie uwzględnia się wyraźnie konieczności ujawniania informacji dotyczących ESG, czyli informacji dotyczących ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego. Przedłożony projekt jest odpowiedzią na tę sytuację i ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa inwestorów działających na jednolitym rynku. Stanowisko rządu i projekt rozporządzenia zasługują na poparcie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Bardzo proszę.

Poseł Michał Wojtkiewicz (PiS):

Jedno króciutkie. Chcę zapytać, czy w tej chwili już będą ujawniane dane odnośnie do ochrony danych? Bo to tak szybko przeleciało. Tak. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Jeżeli nie ma zgłoszeń, to chciałbym zaproponować następującą konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument**

o sygnaturze COM(2018) 354 – wersja ostateczna oraz odnoszący się do niego projekt stanowiska rządu. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przechodzimy do spraw bieżących. Następne posiedzenie Komisji odbędzie się jutro o godzinie 13.30 w sali konferencyjnej. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę, pani przewodnicząca Pomaska.

Posel Agnieszka Pomaska (PO):

Panie przewodniczący, ja w sprawie technicznej, drobnej i niefundamentalnej, ale ponieważ nie udało się inaczej, to chciałam zgłosić to do protokołu. To jest sala, w której kiedyś odbywały się konferencje prasowe. Teraz już się tutaj nie odbywają. Jest sala multimedialna, wyposażona za duże pieniądze, która nie działa, bo nikt tam konferencji prasowych nie robi. Tu mamy salę przekształconą na potrzeby naszej Komisji, ale od kilku miesięcy prosimy, żebyśmy mieli dostęp do prądu, żeby wtyczki działały, i się nie da. Więc zgłaszam to do protokołu i mam nadzieję, że ktoś z obsługi technicznej to obejrzy i dokończy remont tej sali. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Lech Kołakowski (PiS):

Bardzo dziękuję. Czy ktoś jeszcze z państwa chce zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.